

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **A., P., X.**, proti žalovanému: **1/ R. V., Z., X.**, odporcovi – žalovanému: **2/ I. – správca konkurznej podstaty úpadcu R., D.**, so sídlom správcu **G., X.**, o určenie pravosti pohľadávky vo výške 3233,85 Sk, o odvolaní žalovaného **2/** proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 8 Cbi 301/04–28 zo dňa 10. augusta 2006, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 8 Cbi 301/2004–28 zo dňa 10. augusta 2006, v napadnutej časti trov konania **p o t v r d z u j e.**

O d ô v o d n e n i e :

Žalobca vo svojej žalobe zo dňa 8.6.2004 navrhol, aby Krajský súd v Košiciach (ďalej len krajský súd) určil, že jeho pohľadávka vo výške 3233,85 Sk, z titulu úrokov z omeškania uplatnená v konkurznom konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 3K15/1998 na majetok žalovaného **1/ – úpadcu R. D., S., D.**, je oprávnená.

Následne bol žalovaný **2/ – správca konkurznej podstaty žalovaného 1/ – úpadcu R., D.**, krajským súdom vyzvaný, aby sa k žalobe vyjadril.

Žalovaný **2/** sa následne, listom zo dňa 13.9.2004, k žalobe vyjadril tak, že nárok žalobcu uplatnený v žalobe uznáva v celom rozsahu.

Krajský súd rozhodol vo veci rozsudkom zo dňa 10.8.2006. Vo svojom rozhodnutí konštatoval, že žalobca si svoj nárok uplatnil včas žalobou v zmysle § 23 ods. 2, zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní, v znení neskorších predpisov. Podľa uvedeného ustanovenia, konkurzní veritelia pohľadávok, ktoré zostali sporné čo do pravosti, výšky alebo poradia, môžu sa domáhať určenia svojho práva v lehote určenej súdom. Žalobu

musia podať na súde, ktorý vyhlásil konkurz proti všetkým, ktorí pohľadávku popreli; smú sa v nej dovolávať len právneho dôvodu a poradia uvedeného v prihláške alebo na prieskumnom pojednávaní a pohľadávku môžu uplatniť len do výšky uvedenej v prihláške alebo na prieskumnom pojednávaní. V danej veci pritom krajský súd rozhodol v zmysle § 153a ods. 1 OSP. Podľa uvedeného ustanovenia, ak počas konania žalovaný uzná pred súdom nárok uplatnený žalobou alebo jeho základ, alebo ak sa žalobca vzdá svojho práva, súd rozhodne rozsudkom na základe uznania alebo vzdania sa nároku.

Vo vzťahu k žalovanému 1/ krajský súd vo svojom rozhodnutí konštatoval, že žalovaný 1/ pohľadávku žalobcu nepoprel, preto nie je v konaní pasívne legitimovaný a z uvedeného dôvodu súd žalobu voči nemu zamietol. Žalovanému 1/ v konaní nevznikli žiadne trovy, preto mu súd nepriznal ich náhradu.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP a neúspešného žalovaného 2/, ktorý v konaní pred krajským súdom uznal nárok žalobcu, zaviazal nahradiť žalobcovi trovy konania, ktoré tvorí náhrada súdneho poplatku za návrh v sume 1000 Sk.

Proti rozsudku krajského súdu, v časti o trovách konania, podal odvolanie žalovaný 2/. Svoje odvolanie odôvodnil tým, že na prieskumnom pojednávaní preskúmal prihlášku žalobcu správnym spôsobom a nemohol uznať úroky z omeškania, ktoré neboli vyčíslené. Podľa žalovaného 2/ si žalobca správne vyčíslił úroky z omeškania, za čas do vyhlásenia konkurzu na žalovaného 1/, až svojou žalobou v tomto konaní. Z tohto dôvodu ako vo svojom odvolaní tvrdí žalovaný 2/, preto uznal oprávnenosť uplatňovanej pohľadávky. Zároveň žalovaný 2/ požiadal krajský súd, po zvážení jeho odôvodnenia, o prehodnotenie povinnosti nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 1000 Sk.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, prejednal odvolanie žalovaného 2/ podľa § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 písm. f/ OSP a na podklade vykonaného dokazovania a v medziach podaného odvolania dospel, ako odvolací súd, k nasledovnému záveru. Krajský súd posúdil právnu stránku nároku na náhradu trov konania správne, keď sa rozhodol v danom prípade aplikovať § 142 ods. 1 OSP. Podľa uvedeného ustanovenia, súd prizná účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Podľa § 150 OSP, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania priznať. Aplikácia

tohto ustanovenia teda prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady pre priznanie náhrady trov konania, súd však dospeje k záveru, že sú tu dôvody osobitného zreteľa a musí ísť o celkom výnimočný prípad. V tomto prípade o takúto výnimočnosť nejde.

Následne preto Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením potvrdil rozsudok krajského súdu vo veci trov súdneho konania. Pritom vychádzal z ustanovenia § 219 OSP, podľa ktorého odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vecne správne.

Trovy odvolacieho konania žalobcovi Najvyšší súd Slovenskej republiky nepriznal, lebo mu v rámci odvolacieho konania žiadne nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave dňa 27. februára 2008

**JUDr. Margita Fridová, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: